

המסיבה של האלמנה חסידה

כתבו יוליה סיגה וברטל פיגטובסקי
צייר טים ארנסט

כל שנה, בשלושה-עשר ביולי, ערכה גברת האלמנה חסידה מסיבה בחווילה שלה, שאליה הוזמנו כל הידידים ומכרים. כדי שהמסיבה תצליח נערכו הכנות קפדניות. כל כלי כסף נמרקו, כמות אדירה של תפוחי האדמה נקלפו. אזי באו המוזמנים והחג יכול היה להתחיל. אבל הוא התחיל ממש רק כאשר הגיעו "נערי גריזלי" המפורסמים. והפעם הם היו מלווים על ידי מר קרל צפרדע הבלתי-מוכר.

שמעתם פעם על הארץ לנגצופ? לא?
אז אספר לכם קודם עליה ועל תושביה,
ובמיוחד על הגברת ה חסידה המיוחדת
ביותר.

הארץ המופלאה הזאת נמצאת בצפון
הרחוק.. היא נראת כמו צמה ארוכה
שנמשכת עמוק לתוך הים, ומימים
ימימה נקראה על ידי תושביה לנגצופ.
החורף כאן קר וארוך, הקיץ אמנם קצר,
אבל האוויר הצח מלא ריח מיערות
האורנים שמכסים את מרבית שטחה של
הארץ.

פה ושם מציץ צבע כחול מבין הענפים
הירוקים. אלה אגמי היער. בקיץ הם
נוצצים בשמש, בחורף מתכסים בקרח
קשיח וכמעט שקוף.

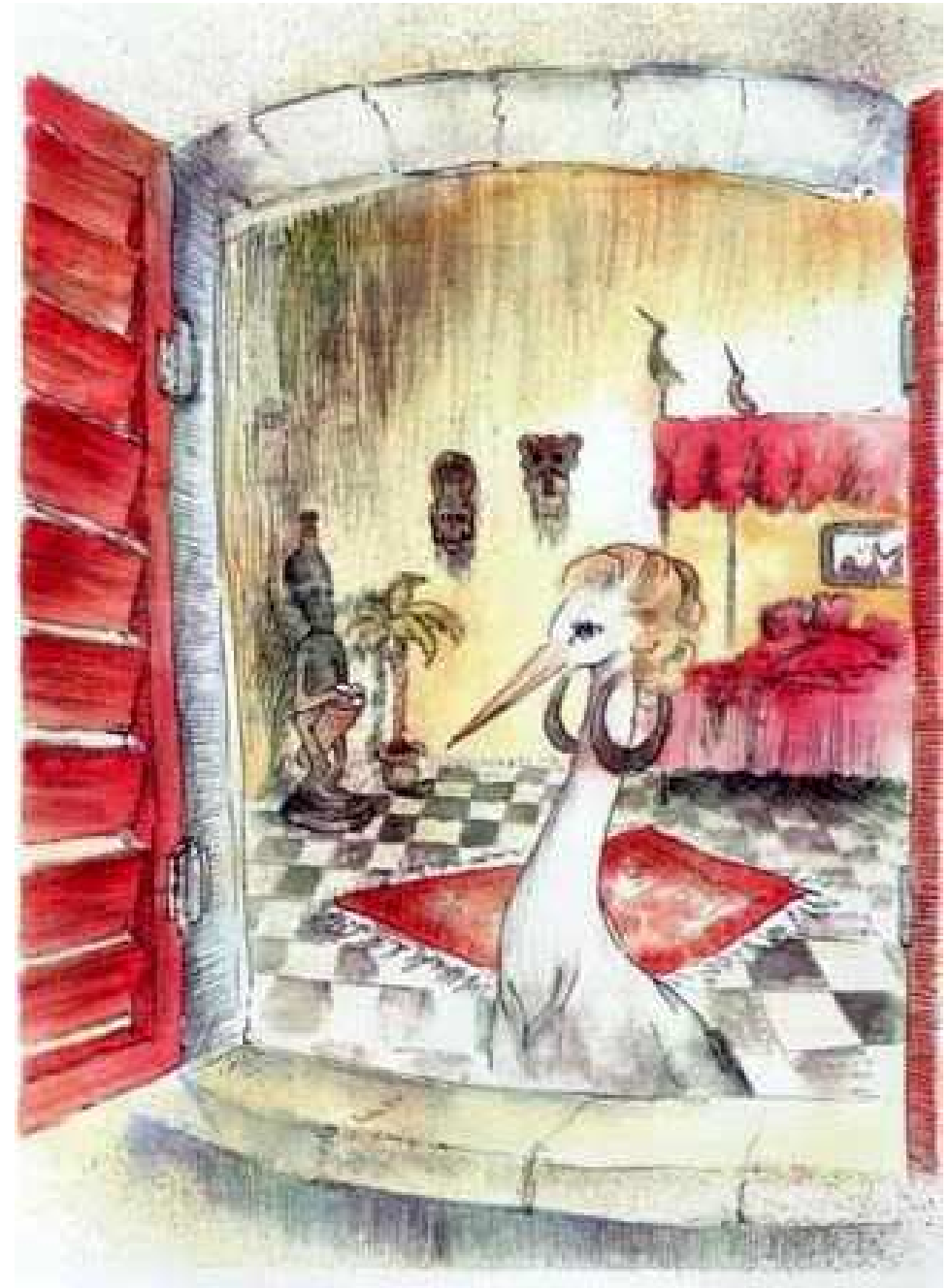
קילומטרים אחדים מהעיר הקטנה הרנדל חיה הגברת חסידה, לבדה בחווילה שלה. מהכביש שמוביל לעיר הרנדל מסתעף שביל יער צר הדרך שמובילה למקום מושבה של הגברת חסידה. רק הודות לשלט מאיים: "פרטי" ניתן להבחין בשביל החבוי בין עצי אורן הצפופים. השביל הוא ישר ומסתיים בעקומה חדה. כמה צעדים הלאה מתדלל היער ומופיעה רחבת יער בהירה. ואז רואים אותה: החווילה הנהדרת של הגברת חסידה! היא בנויה מלבני טוף רבות וצבועה לבן מסנוור. רק מסגרות החלונות צבועות באדום חזק. בצד שמאל מתרומם מגדל עגול עם גג מחודד ועליו שבשבת.

אך כשמביטים היטב ניתן לראות שהשבשבת היא לא תרנגול, כפי שנהוג בדרך כלל, אלא חסידה. מדרגות רחבות מובילות לדלת הכניסה צבועה בצהוב. מעל הכניסה מרפסת מפוארת נתמכת על ידי שלושה עמודים. החווילה כל כך גדולה שאפילו בחדר השינה יוכלו שתי קבוצות לשחק כדורגל. ובחדר האוכל ניתן למקם שלושים זוגות פילים.

מסביב החווילה משתרע גן ענק מתוחזק על ידי הגננים מחברת חולד ובניו.

וכאן חיה הגברת חסידה הטובה. היא בעצמה שיא ההידור. עגילים ענקיים כמו טבעות הולה-הופ משתלשלות מאוזניה ומצלצלות עם כל תנועה שלה. את התכשיטים היקרים האלה היא הביאה מאחת הנסיעות הרבות שלה לספריקה, וקיבלה אותם מרופא אלילים המקומי. כל בוקר, אחרי טבילה באמבטיית חלב היא מוסכת את עצמה בבושם מיוחד המופק מתמצית מלון, פרחי ורד סחוטים וצמח דלעת המובא במיוחד מצרפת. אך למרות כל זאת הגברת חסידה אינה יהירה, כפי שניתן היה אולי להסיק מתאור העושר הרב שלה. ההפך הוא הנכון. היא תמיד מוכנה לעזור ובמיוחד אוהבת ילדים.

מדי שנה היא תורמת הון קטן לבית היתומים בעיר הרנדל. המנהל ארנב השדה ממתין שנים-עשר חודשים עד שהיא שמה לו בכפיים את שקית היהלומים השנתית. ובכלל איש לא יודע כמה היא עשירה, הגברת חסידה. שמועות רבות בנושא הזה מתפשטות תמיד בשוק השבועי בעיירה.

"שמעת כבר על ענק הפנינים החדש של הגברת חסידה?" שואלת גרטרודה האוזה את הבתולה הזקנה אלי התנשמת על יד דוכן הירקות "הוא שווה לפחות כמו הרמון של שיק". "לא" ענה אלי התנשמת בלי להעיר על ההשוואה המוזרה הזו "אבל שמעת על התפריט שהוגש לפני שבוע לראש העיר צפרדע בחווילה? אמרו שהגישו קוויאר בקערות סלט!" "אגדי!" אומרת גרטרודה האוזה ומכה בכנפיים בראשה "איזה לוקסוס!" ותוך כדי הרכילות הזו הן מרגישות פתאום שהירח כבר יצא לשמיים וכל הדוכנים בשוק נסגרו.

אבל יום אחד בשנה העושר של הגברת חסידה לא חשוב בכלל. כל שנה בשלושה-עשר ביולי היא עורכת מסיבה מפורסמת, אליה מוזמנים כל האזרחים ואזרחיות של העיר הרנדל והם יכולים ליהנות מעשרה של האלמנה.

ותשאלו וודאי מדוע היא מזמינה אותם כל שנה. אכן, שאלה טובה, כי לא תמיד היה כך. כשמר חסיד עדיין חי הם עברו בכל חורף לבית הקיץ שלהם בספריקה הדרומית. וכפי שניתן לשער, טיסה כזו דורשת כוח רב.

לכן אחרי טיסה אחת בעלה של הגברת חסידה סבל מכאבי גב חזקים. למחרת הכאבים התגברו ומר חסיד לא יכול היה כלל לעזוב את מיטתו. לא עזרה אפילו התרופה הסודית של מר חולד אלפרדו מורדו, שהוכנה מריחן בר ופרחי נענע. ימים ספורים מאוחר יותר מר חסיד נפטר בשקט תוך שנתו.

קשה לתאר את העצב ששרר בהרנדל בהיודע מותו. אך כבר אחרי שבועות אחדים החליטה האלמנה לא להוריד את כנפיה. היא רצתה לזכור את בעלה רק בשמחה ולכן החליטה מדי שנה לערוך מסיבה מפוארת.

ניסיתם כבר פעם לערוך מסיבה שאליה מוזמנים כל הידידים והמכרים. זאת עבודה מפרכת, אוכל לאומר לכם. אך הגברת חסידה יודעת להתארגן.

"לשם מה יש ידידים?" היא אומרת תמיד, כשמתקרב היום המיוחד. כמה טוב שמשפחת גירית מהרנדל מוכנה לעזרה. ובדיוק בשמונה בבוקר מתייצבת כל משפחת גירית לפני הדלת. בקושי מספיקה הגברת חסידה לפתוח את הדלת וכבר הגריות מתפזרות בבית, מזיזות ארונות, מעבירות כדים סינים יקרים למרתף, מגלגלות שטיחים. הם ממרקים את רצפת הריקודים. גם במטבח מתנהל הכל במרץ רב. ילדי הגריות הם ללא לאות: מקלפים שבע מאות שבעים ושבע תפודים בלי להתעייף.

בכל זאת הטבח הבונה רוגז כאשר הם סוחבים לו מנה של דובדבנים. "אבל, אבל, ילדים, דובדבנים הם לקישוט" הוא מנסה להשליט סדר. "ואוי אם אתפוס מישהו בסחיבות!"

באמבט מכינים כבר פונץ' טעים: שני ליטר מיץ אפרסקים, שני ליטר מיץ מרקוג'ה, חצי ליטר סירופ גרנדין, רבע ליטר מיץ לימון וחמישים ליטר קוניאק יבוא המשובח ביותר. כל זה מעורבב היטב ומקורר שעה שלמה. מכינים גם מיד את המנה העיקרית אצטרובלי אורן ברוטב שמנת. מוכרחים גם לקרר את קרם אגוזי המלך, שבלעדיו לא יכולה המסיבה להתקיים.

השולחן ערוך בחגיגות. מערכת כלי חרסינה נוצצת באור נרות. סכו"ם כסף, כפות, מזלגות וסכינים בגודלים שונים מסודרים מימין ומשמאל של הצלחות. מפיות פישתן צחורות מוכנות מקופלות יפה. כבר מרגישים באולם את תערובת של ריח הנרות ושל רוטב שמנת שיעורר את אפי האורחים הבאים בקרוב.

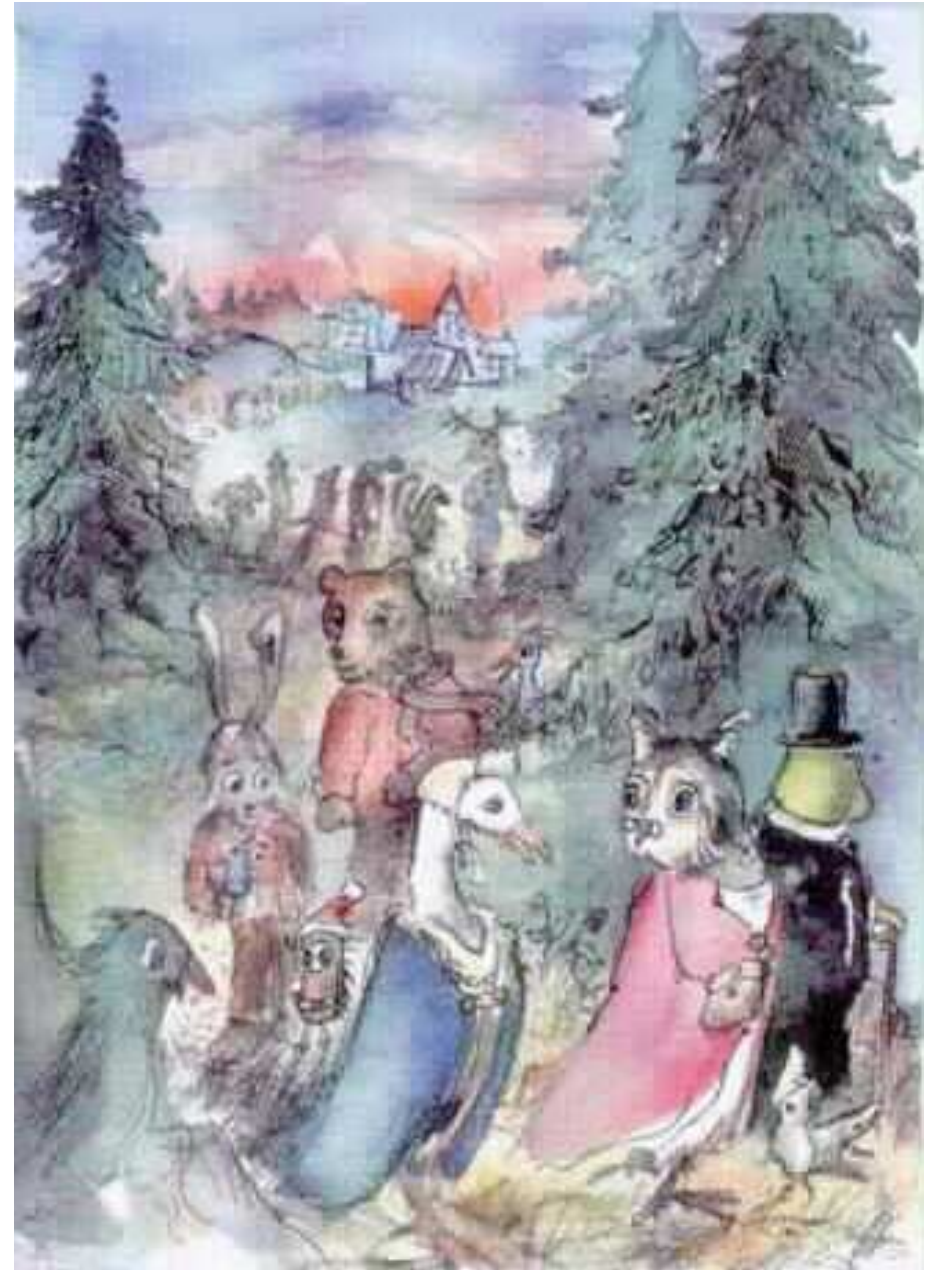

והנה הם באים! כל תושבי הרנדל, אחד אחרי השני
הולכים בשביל המוביל לחווילה. בראש הולך ראש העיר
הצפרדע. הוא התלבש חגיגית כמו כל יתר האורחים.
חליפה מהודרת וכובע צילינדר, וריח בושם נשרך אחריו
ומגיע עד אורות הסוסים. מיד אחריו, תוך התלחשות
מתמדת, צועדות גרטרודה האוזה ואלי התנשמת.

"אני רק מקווה שנקבל קרם אגוזי המלך לקינוח" לוחשת
אלי התנשמת.

"אבל בוודאי נקבל זאת" עונה גרטרודה האוזה "קרם
אגוזי המלך הוא בשביל אלמנה חסידה הכרחי כמו...
כמו.." והיא מתעכבת רגע כדי למצוא השוואה מתאימה
"כמו היאור בשביל סוס!"

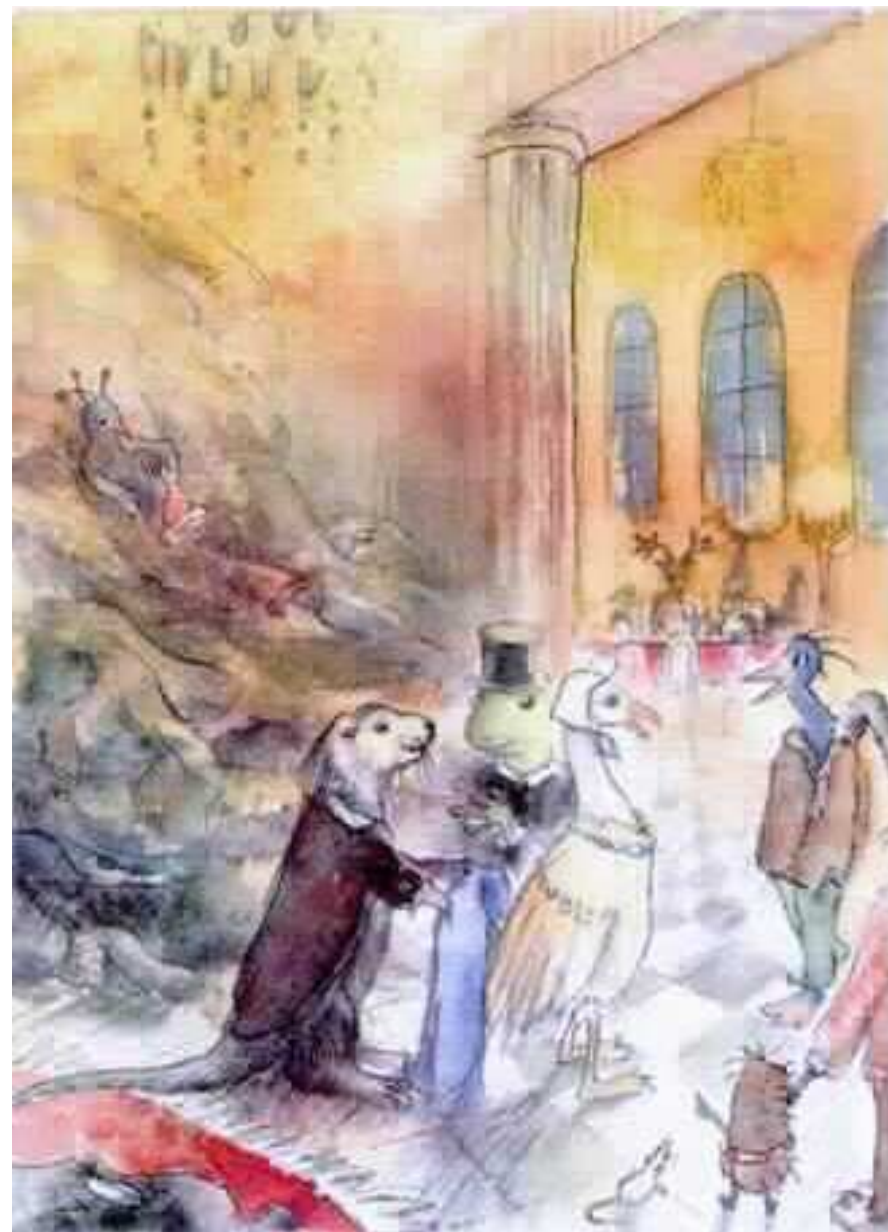
"כמו היאור בשביל סוס?" אלי התנשמת נעמדת רגע
ומביטה על גרטרודה בהתפעלות "לא כל כך הבנתי,
גרטרודה", אבל אחר כך מנענעת בראשה וממשיכה
ללכת בלי לחשוב הרבה. מה שברור לה שקרם אגוזי
המלך ומסיבה של אלמנה חסידה שייכים יחד.

בעלת הבית מקבלת את כל אחד מהאורחים בחיבוק.
האורחים הם רבים וקבלת הפנים נמשכת כשעתיים.
הפעם היא לא ציפתה לאורחים כל כך רבים ומוכרחים
להאריך את השולחן בעשרים מטר. כל אחד מהאורחים
מביא מתנה ארוזה בניר צבעוני. מה יכול שם להיות?

חדר מיוחד מיועד למעילים של האורחים. כאן אפשר
לסדר את כל הבגדים בערמה גבוהה שמגיעה כמעט עד
התקרה. וכעת האורחים מתישבים ליד השולחן, כשכל
אחד מוצא את מקומו לפי הכרטיסים המונחים ליד
הצלחות. כך מונעים בלבול ואי-הבנות.
אשתקד למשל התרחש תהו ובהו איום. גרטרודה
האוזזה לא רצתה בשום אופן לשבת ליד סקיני הסרחן.
היא אמרה שבגלל הריח שלו היא מאבדת תאבון. לכן
היום מושיבים את סקיני הסרחן בין מר אברהרד החזיר
והגברת סוזי החזירה. גם את זוג חזירי הבר היו צריכים
להושיב בנפרד, כי הם משמיעים רעש כזה בזמן האוכל
שזה עולה לכולם על העצבים. אפילו אלי התנשמת
מתלוננת, למרות שהיא חרשת באוזן אחת.

אבל בסוף כל האורחים התישבו כבר והחגיגה יכולה להתחיל.

קודם כל הנאום שהגברת חסידה מכינה מדי שנה על בעלה המנוח. כולם יושבים ומקשיבים בסבר פנים חמור, כשמדי פעם זורקים מבטים רעבים לכוון המזנון. לא נספר על אנחת הרווחה הקלה הנשמעת כשנאום הגברת חסידה מסתיים.

כעת רוצים כולם להסתער על האוכל, כשהם מצוידים במזלגות וסכינים, אך באותו הרגע קם ראש העיר כדי לתת את נאומו.

מאוכזבים מורידים האורחים שוב את הסכו"ם. נימוס מחייב לשמוע גם את ראש העיר. הוא מודה לגברת חסידה בשם כל הנוכחים על ההזמנה לחגיגה, על האוכל העדין שלו מצפים וכמובן על התרומה הנדיבה שלה לבית היתומים העירוני של ארנב השדה. ככל שהוא מאריך בנאום, כך יתר האורחים נעשים רעבים יותר ויותר.

לפני שראש העיר מגיע להכרזת הגברת חסידה לאזרחית הכבוד הוא מוכרח להרטיב את גרונו בלגימת מים. אזי כולם חושבים שהוא, למזלם, סיים את נאום ושוב לוקחים לידיהם את כלי האוכל ומתקרבים למזנון. ראש העיר, שהגיע רק למחצית נאום, מביט מופתע, אך הגברת חסידה מחייכת כדי לעודדו. "לא נורא" היא אומרת "בשנה הבאה תוכל להמשיך ממקום בו הפסקת הפעם."

ליד השולחן מתרחשים הדברים. "האם אין זה נפלא?" מצקצק בשפתיים אברהרד החזיר ועושה חזירות נוראה סביב צלחתו. "נכון" עונה סקיני הסרחן "אך לדעתי יכול היה להיות יותר מתובל" והוא עוטף את האוכל בענן בושם שלו, כדי להקנות לו את הטעם הנכון. גרטרודה האוזה זורקת לו מבט ארסי מקצה שני של השולחן.

וכך כולם אוכלים, זוללים, מצקצקים בשפתיים, ורק אלי התנשמת מתאפקת. קיבתה הקטנה לא יכולה להכיל אוכל רב והיא שומרת לה מקום לקינוח. הו, איזה תענוג, איזו הנאה כשהמגיש מכניס סוף-סוף עגלה עם קרם אגוזי המלך המפורסם של בית חסידה! אלי טועמת כף אחרי כף. ממש נהדר! לחיי האורחים מאדימים מהיין המובחר מספריקה. כשהאורחים כבר השביעו את רעבונם הראשון יכול להתחיל החלק השני של המסיבה.

בשעה עשר בדיוק נכנסים "נערי גריזלי" המפורסמים
לאולם.
מה? לא שמעתם עוד על נערי גריזלי? כנראה עוד לא
ביקרתם בארץ לנגצופ! כאן הם ידועים כאלופי מוסיקת
הג'אז.
אז צריך להציג אותם: הגיבור של כל הקהל הנשי הוא
דוב הקוקטייל. הוא מנגן בגיטרת בס ומכניס לנגינה את
כל תחושת הקצב שלו. את משקפי השמש שלו הוא לא
מוריד אפילו בשינה.
על כלי הקשה מופקד ספוקי הזאב ועל הפסנתר פוקסי
השועל, אמן האילתור.
הזמרת לנה האוזה, בת דודתה של גרטרוד, מוסיפה
קסם ללהקה בקולה בעל צרידות נפלאה.

יחד עם "גריזלי" מופיע היום נגן קלרניט, שהגברת חסידה עוד לא הכירה. "מי הוא הצפרדע הזה שמנגן כך יוצא מהכלל?" היא שואלת את ראש העיר, שעומד לידה עם כוס שמפניה ביד.

"זה קרל הצפרדע, האחייך שלי" עונה בגאווה ראש העיר. "יודעת את, גברת חסידה, האחייך שלי סבל קשה." והוא מספר לאלמנה על קרל, שלפני זמן עבר לסורה החדשה זו עיר בארץ אהריקה. הוא חיפש שם את מזלו כמוסיקאי. ויום אחד הכיר במועדון שו-שו החדש צפרדעונת צעירה, והתאהב בה ממבט הראשון. הזוג הטרי, קרל והנערה היפה להפליא, עברו מהופעה אחת לשניה דרך כל אהריקה.

"אך הוא התאכזב מרות" סיפר ראש העיר, תוך לגימות מכוסו "יום אחד אישתו עזבה אותו ועברה לביל התרנגול, פוליטקאי עשיר. כי למה לה לנסוע ברכב ישן בדרכים המאובקות של אהריקה כשהיא יכולה לטוס סביב העולם במטוס סילון פרטי עם ביל התרנגול?" קרל היה הרוס לגמרי, לא יכול היה להחזיק מעמד וחזר לנגצופ.

אך הערב שכח קרל את כל צרותיו. הוא מנגן עם התזמורת את הג'אז החם ביותר שרק ניתן לדמיין, וכולם מוכנים לרקוד. איזה הנאה! מקפצים מסתובבים מרקדים. את הגברת חסידה לא ניתן לבלום. היא מנענעת את רגליה הדקיקות כך שהפרטנר שלה, ראש העיר הצפרדע בקושי יכול להחזיק אותה. אבל אילו ניתן היה פרס על הריקוד המיוחד ביותר, הייתה מקבלת אותו סוזי החזירה. הגברת השמנה הזו נעמדת על השולחן ומנענעת את כל חמוקותיה העגולים, עד כדי שהאורחים המביטים מקבלים בחילה. רק זאב המדבר לא רוקד. הוא זקן מדי לכך. הוא יושב בכורסת כנפיים רחבה ונוחה, מעשן מקטרת ודופק ברגליו בקצב המוסיקה. כן, זאב המדבר הזקן יודע מהי מוסיקה טובה, ולמרות גילו הוא מתמצא בג'אז! "הה, אלי, נכון שהגריזלי טובים היום?"

תשמעי איך הבס הזה עובר בכל שיר מקדימה לאחור" הוא קורא לאלי התנשמת, החרשת למחצה, שיושבת על משענת הכורסה שלו. "תמיד אמרתי שהבס הוא הכלי הטוב ביותר, הה, הה, הה." הוא צוחק, גאה בידענותו ודופק בכפו על רגלו כל כך חזק שהמקטרת כעת נופלת מפיו. אלי תופסת בכנפיה את בטנה וכמעט נופלת ממשענת הכורסה. הזאב לא יודע שאלי ולא יכולה לענות להערותיו היא סובלת נורא מכאבי בטן. כנראה קרם אגוזי המלך הרב שאכלה גרם בעיות לקיבתה הקטנה.

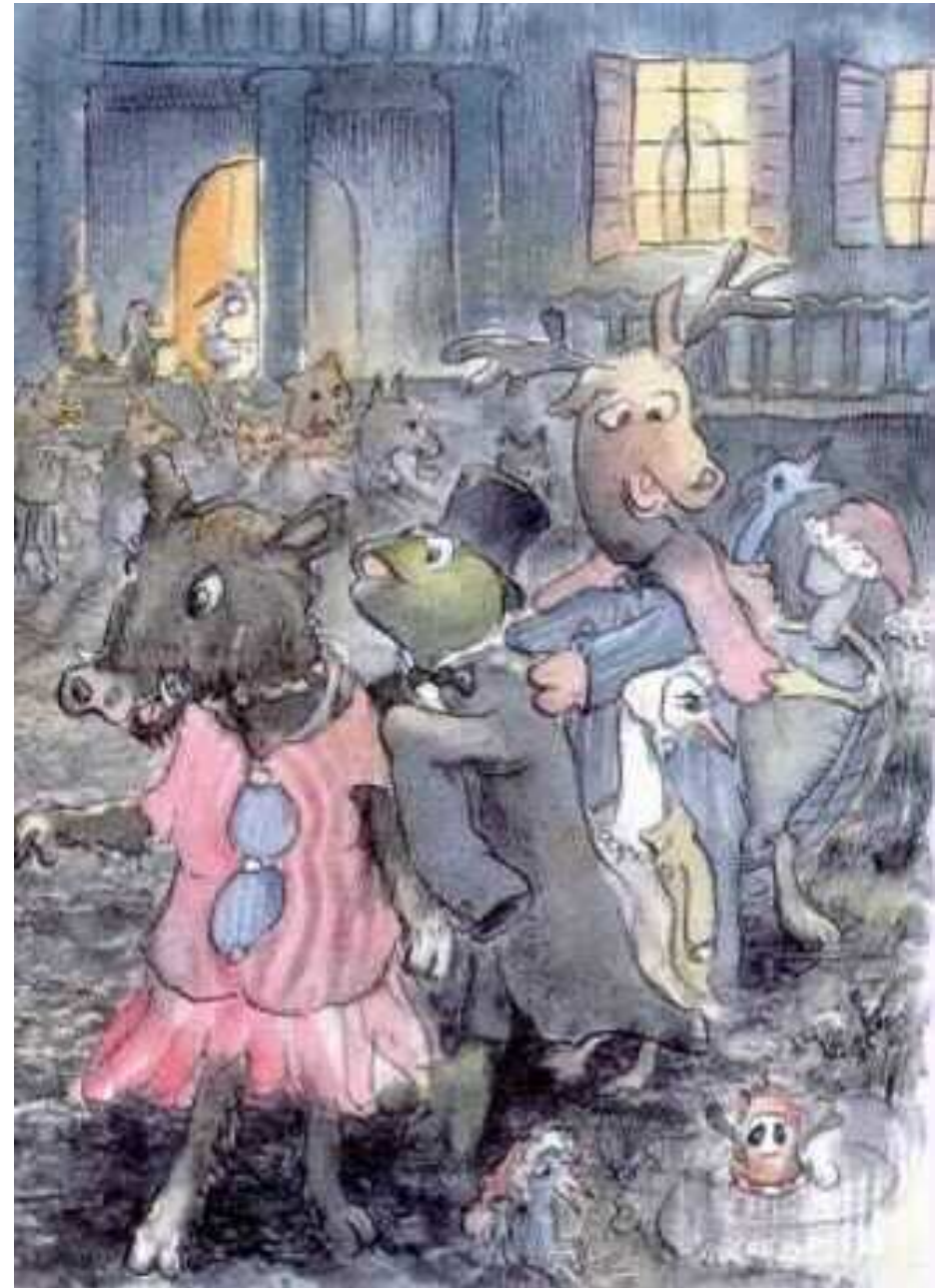

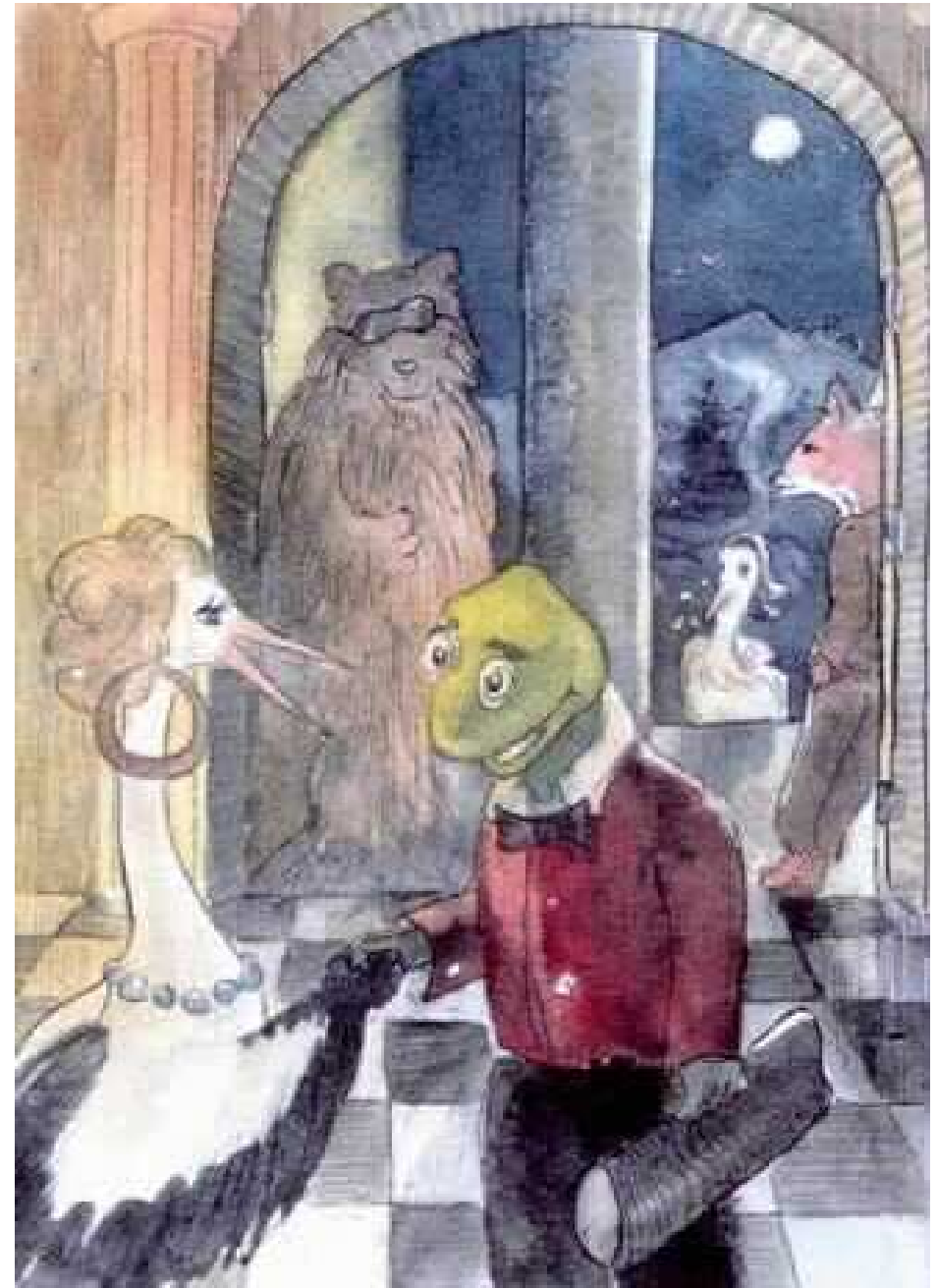
רק כשנגמר היין עד לטיפה האחרונה, ונאכלו כל האצטרובלים, מסתיימת המסיבה. כבר אחרי חצות והאורחים מתחילים להתפזר לביתם. מתנדנדים על הרגליים ורק בקושי יכולים להתקדם. המשרת, שרואים עליו כבר עייפות רבה, פותח את דלת חדר ההלבשה. וי! איך יכול בבלגן הזה למצוא כל אחד את מעילו? אבל במצב הרוח הטוב והודות ליין שמילא את הבטן לוקח כל אחד את הבגד שבא לו ליד. אחרי שהם נפרדים מהגברת חסידה מסתדרים בשרשרת ארוכה ותוך ריקוד, כשסוזי החזירה מובילה, יוצאים כולם בפולונז שמח מהבית.

ראש העיר צפרדע לבוש במעיל של הוגו הצבי מנחם את הוגו שלבש אפודתה של התנשמת אלי. רק גרטרודה האוזה לא מרגישה טוב בבגד שלה. היא תפסה את מעילו של סקיני הסרחן.

וכך צועדים כל תושבי לנגצופ בשורה ארוכה דרך שביל היער ומשאירים מאחוריהם את החווילה של הגברת חסידה.

בחווילה אורזים כבר הנגנים את כליהם. הגברת חסידה מלווה את קרל הצפרדע לדלת ואומרת: "נגינתך מאוד מצאה חן באוזני." קרל מוריד את ראשו כדי שהחסידה לא תרגיש כמה שהוא מצהיב במבוכתו (כן, קראתם נכון. כשצפרדעים מתביישים פניהם מקבלים גוון צהוב מצחיק) ובפנים כאלה לא נעים לו להפרד מהגברת חסידה. "המוסיקה שלך באה ממש מהלב" ממשיכה היא "אני בטוחה שנגינת הקלרניט שלך תתפרסם לא רק בלנגצופ אך גם רחוק מחוצה לו."

כך הם נפרדים והגברת חסידה חוזרת באיטיות לחדרה
במגדל. לשם היא נכנסת תמיד כשרוצה לחשוב בשקט.
היא מניחה את כנפיה על אדן החלון. לילה שחור משתרע
מעל לנגצופ. תמיד, אחרי ביקור של מישהו בביתה, נראה
הבית גדול וריק יותר מקודם.

אבל מה זה? היא מפסיקה פתאום את הרהוריה.
מהחושך נשמעים פתאום צלילים שקטים, שבקושי
אפשר לשמוע אותם, נעשים כל פעם ברורים וחזקים
יותר והופכים למנגינה נפלאה. הצלילים האלה
מוכרים לגברת חסידה, והיא יודעת מאין באים,
ומי הנגן.
ואמנם, מהשיח שמתחת לחלון יוצא קרל הצפרדע.
הוא מנגן בקלרניט ומביט למעלה לאלמנה שמחזיקה
חזק את אדן החלון. ברכיה מתחילות לרעוד. קרל
ממשיך לנגן והיה אולי מנגן כך עד הבוקר לולי שמע
פתאום רעש מפחיד מלמעלה.

קרל נכנס מהר לדלת החווילה, בקפיצות צפרדע גדולות עלה במדרגות המגדל ופתח את דלת החדר. הוא ראה את הגברת חסידה שוכבת מעולפת על הרצפה. הוא התכופף מעליה, נגע בעדינות בשני לחייה ולחש: "הרי לא רציתי להבהיל אותך עם נגינתי. רציתי רק לנגן כי... כי – פשוט את כל כך חמודה." הגברת חסידה לא הוציאה הגה ורק העגילים שלה צלצלו בשקט. קרל התלבט. הרי בחיים של כל צפרדע בא הרגע בו נשיקה עוזרת יותר מאלף מילים. לכן הוא אזר עוז ונישק את האלמנה בצקצוק שפתיים על קצה המקור שלה. ובאמת זה עזר. היא פתחה את עיניה וחייכה אליו. קרל ענה לה עם חיוך רחב של פיו.

ידידי

הנך מואצן לחווילה חסידה למסיבת

החתונה על ידי שנינו קרל

הצפרדע וגברת חסידה.

החגיגה מתקיימת ביום 13 ביולי

אחרי שקיעת השמש ועד האריחה.

קרל צפרדע ש אלמנה חסידה

אגב הביאו תאבון כפול, כי

מלבד קרם אגוזי המלך הנפלא

תקבלו גם קינוח מיוחד מאהריקה!

מה נשאר עוד לספר? ההמשך ידוע לכם כבר
מזמן. הם זוג ובשנה הבאה יחגגו את חתונתם.
מובן מעליו שהמסיבה הבאה תהיה גדולה פי
שניים. לא רק תושבי הרנדל יוזמנו, אך גם כל
הידידים של קרל מעיר סורה החדשה.

סוף

אך, כמעט ושכחתי. הביטו בעמוד שממול..